

“मीठे बच्चे- अब घोर अन्धकार, भयानक रात पूरा भइरहेको छ, तिमीलाई दिनमा जानु छ। यो ब्रह्माको बेहद दिन र रातको नै कहानी हो।”

प्रश्न:- सेकेन्डमा जीवन मुक्ति प्राप्त गर्ने वा हीरातुल्य जीवन बनाउने आधार के हो?

उत्तर:- सच्चा गीता, जुन श्रीमद् भगवानुवाच हो। बाबाले तिमीलाई सम्मुखमा जुन निर्देशन दिइरहनु भएको छ। यो सच्चा गीता हो, जसद्वारा तिमीलाई सेकेन्डमा जीवनमुक्ति पद प्राप्त हुन्छ। तिमी हीरातुल्य बन्छौ। त्यस गीताद्वारा त विश्व कौडीतुल्य बनेको छ किनकि बाबालाई भुलेर गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन्।

गीत:- रात के राही थक मत जाना...

ओम् शान्ति। अब यो गीत त तिमी बच्चाहरूले बनाएका होइनौ। यो त फिल्म बनाउनेहरूले बसेर बनाएका हुन्। अर्थ त केही पनि बुझ्दैनन्। हर एक कुराको यथार्थ अर्थ नजान्नाको कारण अनर्थ हुन जान्छ। गाउँछन्, तर केही पनि बुझ्दैनन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई श्रीमत मिलेको छ। कसको? भगवानको। भगवानलाई नै भक्तले जान्दैनन् भने ती भक्तहरूको सद्गति कसरी हुन सक्छ? भगवान् भक्तहरूको रक्षक हुनु हुन्छ। रक्षा माग्छन्- अवश्य कुनै दुःख छ। हाम्रो रक्षा गर्नुहोस्। धेरै गाउँछन् तर भगवान् को हुनु हुन्छ, केबाट रक्षा गर्नुहुन्छ, अलिकति पनि जान्दैनन्। भक्त अथवा बच्चाहरूले आफ्नो बाबालाई नजानेको कारण कति दुःखी हुन पुग्छन्। अहिले यसको अर्थ तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। अहिले छ घोर अन्धकार भयानक रात, आधाकल्पको रात हो। कुनै पनि विद्वान्, आचार्य, पण्डितले जान्दैनन्- रात केलाई भनिन्छ। हुन त यी जनावरले पनि जान्दछन्- रात सुत्ने, दिन जागे समय हो। चराहरू पनि रातमा सुत्छन्। बिहान हुने बित्तिकै उठ्न थाल्छन्। त्यो दिन-रात त सामान्य हो। यो ब्रह्माको बेहदको रात र बेहदको दिन हो। बेहदको दिन सत्ययुग-त्रेता र रात द्वापर-कलियुग। आधा-आधा हुनुपर्‍यो नि। दिनको आयु पनि २५०० वर्ष छ। यस दिन-रातको त कसैलाई थाहा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- रात पूरा हुन्छ अर्थात् ८४ जन्म पूरा हुन्छ अथवा ड्रामाको चक्र पूरा हुन्छ फेरि दिन सुरु हुन्छ। रातलाई दिन र दिनलाई रात बनाउनेवाला को हो, यो पनि कसैले जान्दैनन्। भगवानलाई नै जान्दैनन् भने यी सबै कुरा कसरी जान्न सक्छन्? मनुष्यले पूजा गर्छन् तर बुझ्दैनन्- उहाँ को हुनु हुन्छ, जसको हामी पूजा गर्दछौं। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- सबै भन्दा पहिला मुख्य कुरा हो गीतालाई खण्डन गरिएको। भन्दछन्- श्रीमत भगवत गीता। गीताको पति हुनु हुन्छ भगवान्, नकि कुनै मनुष्य। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरलाई देवता भनिन्छ र सत्ययुगका मनुष्यलाई दैवी गुण भएका भनिन्छ। दैवी धर्मवाला श्रेष्ठाचारीलाई दैवी गुण भएका भनिन्छ। सुरुमा मनुष्यहरू श्रेष्ठाचारी थिए। उनीहरू नै फेरि आसुरी गुणवाला बन्न पुगे। मुख्य धर्मशास्त्र चार छन्। अरू कुनै धर्मशास्त्र छैनन्। यदि छन् भने पनि साना-साना मठ स्थापना गरेका छन्। जसरी सन्यासीहरूको मठ, बौद्धहरूको मठ। बुद्धले बुद्धधर्म स्थापना गरे। उनीहरू भन्छन्- हाम्रो फलानो धर्मशास्त्र हो। अब हिन्दुहरूको धर्मशास्त्र एउटा छ। सत्ययुगी देवी-देवता धर्मको शास्त्र एउटा छ, त्यसलाई श्रीमद् भगवत गीता भनिन्छ। गीता माता, त्यसको रचयिता हुनु हुन्छ

२०७५ असोज २६ शुक्रबार १२-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 परमपिता परमात्मा। कृष्णको आत्माले जब ८४ जन्म पूरा गर्छ तब फेरि गीताका भगवान्, ज्ञानसागर
 परमपिता परमात्माबाट सहज राजयोग र ज्ञान सिकेर उच्च पद पाउँछ। यस्तो उच्च भन्दा उच्च
 धर्मशास्त्रलाई खण्डन गरिदिएका छन्। जसको कारणले नै विश्व कौडीतुल्य बनेको छ। यो पनि ड्रामामा
 एकज भूल हो, जो गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन्। बाबा अहिले जो सच्चा गीता सुनाइरहनु भएको
 छ, त्यो निस्कनु पर्छ। सच्चा गीता सरकारले छपाउनु पर्छ। यो हो श्रीमत भगवानुवाच। बच्चाहरूलाई
 बाबा निर्देशन दिनु हुन्छ— छोटकरीमा राम्रो सँग लेख्नु पर्छ। तिमीलाई थाहा छ— सच्चा गीताद्वारा
 सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। बाबाको बनेर बाबाबाट वर्सा लिनु छ। बीज, वृक्ष र ड्रामाको चक्रलाई
 सम्झाउनु छ। गायन पनि गर्छन्— सतयुग आदि सत, है भी सत, होसी भी सत...। वृक्षलाई जान्नु पनि
 सहज छ। यसको बीज माथि छ। यो भेराइटी धर्मको वृक्ष हो। यसमा सबै आइहाल्छ। बाँकी साना-साना
 हाँगा-बिँगा त अथाह छन्, मठ-पन्थ धेरै छन्। भारतवर्षको आदि सनातन देवी-देवता धर्म छ, त्यो कसले
 स्थापना गर्‍यो? भगवानले। कुनै मनुष्यले गरेको होइन। श्रीकृष्ण त दैवी गुणवाला मनुष्य थिए, उनी ८४
 जन्म पूरा गरेर अहिले अन्तिम जन्ममा छन्। सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी, वैश्यवंशी बन्दा-बन्दै कला कम हुँदै
 जान्छन्। सूर्यवंशी राजधानी जो सत्ययुगमा श्रेष्ठाचारी थियो त्यही कलियुगमा अहिले भ्रष्टाचारी बनेको
 छ। अब फेरि श्रेष्ठाचारी बनिरहेको छ। तिमी बुद्धिमा छ— सबै भन्दा उच्च पार्ट कसको हुन सक्छ?
 अहिले तिमीले जानेका छौ। मुख्य हो नै शिवाय नमः, जो उहाँको महिमा छ त्यो ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको
 लागि गर्न सकिदैन। राष्ट्रपतिको महिमा प्रधानमन्त्रीलाई अथवा अरू कसैलाई कहाँ दिइन्छ र? दिइदैन।
 अलग-अलग टाइटल हुन्छन् नि! सब एकै हुन सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले बुद्धि मिलेको छ।
 तिमीलाई थाहा छ— क्राइस्टलाई पनि आफ्नो क्रिश्चियन धर्म स्थापना गर्ने पार्ट मिलेको छ। आत्मा छ त
 बिन्दी। त्यस आत्मामा पार्ट भरिएको छ। क्रिस्चियन धर्मको स्थापना गरेर फेरि पुनर्जन्म लिदै पालना गर्दै
 सतो-रजो-तमोमा आउनु छ। पछि गएर सारा वृक्ष जीर्ण हुनु नै छ। हरेकलाई कति-कति समयको पार्ट
 मिलेको छ। बुद्धलाई कति समय पालना गर्नुछ— यो तिमीलाई थाहा छ। भिन्न-भिन्न नाम-रूपमा जन्म
 लिइरहन्छन्।

अहिले बाबा तिमी बुद्धि कति विशाल बनाउनु हुन्छ। तर कोही त शिवबाबालाई याद पनि गर्न सक्दैनन्।
 बेहदका बाबाले स्वर्गको वर्सा दिनु हुन्छ। यो पनि तिमी सम्झाउन सक्दैनौ। बाबाले धेरै पटक सम्झाउनु
 भएको छ, आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। एउटा शरीर छोडेर फेरि अर्को लिनु छ। बुझ्नको लागि
 कति गहन कुरा छन्। जसले स्कुलमा दैनिक रूपमा पढ्छन् उनीहरूले नै बुझ्नेछन्। कोही चल्दा-चल्दै
 थाक्छन्। गाउँछन् पनि— तुम मात पिता हम बालक तेरे... बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई स्वर्गको अपार
 सुख प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गराउँछु। तिमी थाकि नहाल्नु। यति उच्च भन्दा उच्च पढाइ पढ्न तिमी छोड्दछौ।
 कोही त पढाइ छोडेर फेरि विकारमा पनि जान्छन्। जस्ता थिए त्यस्तै बन्छन्। चल्दा-चल्दै गि‍यो भने
 अझ के होला? हुन त त्यहाँ सुखमा नै रहन्छन्, फेरि पनि पदमा त फरक हुन्छ नि हैन! यहाँ सबै दुःखी
 छन्। वहाँ राजा-प्रजा सबैलाई सुख हुन्छ। फेरि पनि पद त उच्च लिनुपर्‍यो नि। पढाइ छोडिदियो भने
 माता-पिताले भन्नुहुन्छ— तिमी त लायक छैनौ। बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिदा-लिदै कोही बच्चाहरू

२०७५ असोज २६ शुक्रबार १२-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 थाक्छन्। चल्दा-चल्दै मायाले आक्रमण गरिदियो भने फर्केर जान्छन्। जो जम्मा गरेको हो त्यो शून्य हुन
 जान्छ। बाँकी के बन्छौ? स्वर्गमा त जान्छौ, तर गएर बिलकुल साधारण प्रजा बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ—
 मेरो बनेर फेरि थाकेर बस्यौ वा विश्वासघाती बन्यौ भने गएर प्रजामा चण्डाल बन्छौ। सबैथरी चाहिए
 नि। स्वर्गको मालिक बन्दा-बन्दै यदि पढाइ छोडिदिए भने उनीहरू जस्तो महान् मूर्ख त दुनियाँमा कोही
 हुँदैन। लेख्छन् पनि— तुम मात-पिता हम बालक तेरे, तुम्हारी कृपा से...। त्यसैले कृपा गर्नुहोस्। बाबा
 भन्नुहुन्छ— कृपाको त कुरै छैन। म शिक्षक हुँ, पढाउँछु, तिमी राम्रो अङ्कमा पास हुने पुरुषार्थ गर। बाँकी
 म बसेर सबैलाई आशीर्वाद त कहाँ गर्छु र? तिमी योगमा रह्यौ भने तागत मिलिरहन्छ। सबै गद्दीमा कहाँ
 बस्छन् र? एक-अर्काको शिरमा बस्ने हो र? अब मुख्य धर्म छन् ४, शास्त्र पनि ४ छन्। तिनमा मुख्य हो
 गीता। बाँकी सबै यसका बच्चा हुन्। वर्सा त माता-पिताबाट नै मिल्छ। अहिले बाबा सम्मुख
 सम्झाइरहनु भएको छ। केवल गीता पढ्नाले नै कहाँ राजाहरूको राजा बनिन्छ र? बाबाले त गीता
 पढेका छन्। तर त्यसबाट केही पनि हुँदैन। यी सबै भक्ति मार्गका शास्त्र हुन्, तिमीलाई पुरुषार्थ गरेर १६
 कला सम्पूर्ण बन्दछ। अहिले त तिमीमा कुनै कला, कुनै गुण रहेका छैनन्। गाउँछन् पनि— म निर्गुणीमा
 कुनै गुण छैन, हजुरले नै दया गर्नुहोस्...। मलाई फेरि १६ कला सम्पूर्ण बनाउनुहोस्। म जो थिएँ त्यही
 बनाउनुहोस्। अब तिमीलाई थाहा छ— बाबा सम्मुख आएर सम्झाइरहनु भएको छ। एउटा निर्गुण संस्था
 पनि बनाइदिएका छन्। निर्गुण निराकारको अर्थ पनि जान्दैनन्। शिवको त आकार पनि छ। जसको नाम
 छ भने अवश्य चीज छ नि। आत्मा यति सूक्ष्म छ, त्यसको पनि नाम छ। ब्रह्म महत्तत्त्व, जहाँ आत्माहरू
 निवास गर्छन्, त्यो पनि नाम हो नि। नाम-रूप देखि अलग त केही चीज हुन सक्दैन। भगवानलाई
 भन्छन्— नाम-रूपबाट अलग, फेरि उहाँलाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्। यो कति ठूलो भूल हो। मनुष्यले जब
 यी कुरालाई बुझ्दछन् तब त निश्चय गर्छन्। बाबा मैले हजुरलाई जानँ। कल्प-कल्प हजुरबाट राज्य-भाग्य
 लिदै आएको छु। यस्तो निश्चय भएपछि पढ्न सक्छन्। यहाँबाट बाहिर निस्किएपछि भुल्छन् त्यसैले सबै
 भन्दा पहिला त लेखाएर लिनु पर्छ वास्तवमा शिवबाबा आउनु भएको छ— राजयोग सिकाउन। लेखेर
 पनि दिन्छन् फेरि पढ्दैनन्। रगतले पनि लेखेर दिन्छन्। तर आज छैनन्, माया कति तीक्ष्ण छ। बाबा बसेर
 कति सम्झाउनु हुन्छ। तिमी विहंग मार्गको सेवा (तीव्र सेवा) तब हुन्छ जब यस्ता-यस्ता पत्र लेख्नेछौ।
 तिमी शक्ति सेनामा पनि नम्बवार छन्। कोही चीफ कमान्डर छन्, कोही कप्तान (सह-सेनानी) छन्,
 कोही मेजर छन्। कोही सिपाहीहरू सँग भारी उठाउनेवाला पनि छन्। सबै सेना हुन्। बाबाले त पुरुषार्थ
 गराउनु हुन्छ नि। हरेकको पुरुषार्थ गराइबाट बुझ्न सकिन्छ— यो राजा-रानी बन्छ वा राम्रो धनवान् प्रजामा
 जान्छ, यो साधारण प्रजामा जान्छ, यो दास-दासी बन्छ। यो बुझ्न त बिलकुल सहज छ। त्यसैले पहिलो
 मुख्य कुरालाई उठाउनु छ। बाबा महारथीहरूलाई कति चुनौती दिनु हुन्छ। त्यसैले विहंग मार्गको
 सेवाको लागि विचार चल्नु पर्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइमा थाक्नु हुँदैन। उच्च भन्दा उच्च पढाइ सधैं पढ्नु र पढाउनु छ।
- २) विहंग मार्गको सेवा गर्ने युक्तिहरू निकाल्नु छ। योगमा रहेर बाबाबाट तागत लिनु छ। कृपा, आशीर्वाद माग्नु छैन।

वरदानः— ब्राह्मण जीवनमा खुशीको वरदानलाई सदा कायम राख्ने महान आत्मा भव

ब्राह्मण जीवनमा खुशी नै जन्मसिद्ध अधिकार हो। सदा खुशीमा रहनु नै महानता हो। जसले यो खुशीको वरदानलाई कायम राख्छ ऊ नै महान् हो। त्यसैले खुशीलाई कहिले पनि नगुमाऊ। समस्या त आउँछन्-जान्छन् तर खुशी नजाओस् किनकि समस्या, पर-स्थिति हो, अर्काको तर्फबाट आएको हो, त्यो त आउँछ, जान्छ। खुशी आफ्नो चीज हो, आफ्नो चीजलाई सदा साथ राख्छन्। त्यसैले चाहे शरीर नै जाओस् तर खुशी नजाओस्। खुशीले शरीर गएमा राम्रो र नयाँ मिल्छ।

स्लोगनः— बापदादाको दिलको बधाई लिनु छ भने अनेक कुरालाई नहेरेर अथक भएर सेवामा उपस्थित होऊ।